

Stalin červeně přeškrtl prvního na seznamu Mannerheima a nahoru napsal: “Nedotýkat se”...

povec24.cz/blog/stalin-cervene-preskrtil-prvniho-na-seznamu-mannerheima-a-nahoru-napsal-nedotykati-se

Peter 008

13. 5. 2023

Stalin červeně přeškrtl prvního na seznamu Mannerheima a nahoru napsal:

“Nedotýkat se”...

Před časem jsem slíbil v jednom kometáři, že se podívám po článku, proč si v Sovětském svazu a konkrétně pak Stalin, chovali tak ohleduplně k Mannerheimovi, který vedl Finsko v době Druhé světové války. A proč Putin položil květiny k jeho památné desce. Také se dozvíte, že dnešní chování finské „elity“ má zcela jiné kořeny, než tohoto muže. Mimochodem, jako kdekoliv jinde, se i v Rusku nacházejí lidé, kteří prostě neznají vlastní historii a ti mu nemohou přijít na jméno. Není třeba oslavovat, ale je třeba vždy svou historii chápat ... i u nás tu naši vlastní. Peter 008

14:17. 28. června 2016 Aleksander

Po Druhé světové válce byli popraveni vůdci zemí, které byly satelity Německa. Někteří byli oběšeni, jiní zastřeleni. Existovala jediná výjimka – vrchní velitel finské armády Karl Mannerheim. Nebyl potrestán, naopak byl vyzdvihnut. Na žádost Josifa Stalina byl Mannerheim zvolen prezidentem Finska. A právě s ním Sovětský svaz uzavřel mírovou smlouvu. A už za našich časů položil Vladimír Putin květiny k baronovu hrobu v Helsinkách. Proč tato láska ke Karlu Mannerheimovi?

Během svého působení ve funkci vrchního velitele dostává Karl Mannerheim úplné informace o všem, co se děje v jeho zemi, píše *rolershar.ru* (již tento web není, na adrese se otvírá již něco jiného). Před jeho zrakem se nic neskryje. V létě 1942 přijíždějí vojenské vlaky v naprostém utajení do jižní části Finska. Hlídá je gestapo a vybrané jednotky Wehrmachtu. Na stráži je i Abwehr. Nikdo na trase vlaku by neměl zjistit, co veze ve svých vagonech.

Sovětské velení, které obdrželo informace o těchto tajných transportech, se snažilo zjistit co nejvíce podrobností. Do Finska jsou vyslány průzkumné skupiny. Osud většiny těchto skupin je tragický. Ale přesto je s neuvěřitelným úsilím zjištěno, kudy a co tajemné ešalony vezou. Na březích Ladogy se tajně objevovaly nejlepší lodě těch let, ideální pro vedení vojenských operací na jezeře. Z přístavů jižní Itálie byly dopraveny vysokorychlostní čluny MAS s dobře vycvičenými posádkami.

Symbol Hitlerova nesplněného snu o obsazení Britských ostrovů, přepravní lodě „připluly“ tajně z Německa. Byly původně určeny k překonání kanálu La Manche. Sám plukovník Fritz Siebel, konstruktér zázračných trajektů, řídí akce Němců.

Současně s objevením se silné italsko-německé flotily na Ladogě vyšlo najevo, kam byla přesunuta Mansteinova 11. armáda z blízkosti Sevastopolu. Její stopy byly nalezeny poblíž Leningradu. Zde velký stratég a největší velitel Wehrmachtu Erich von Manstein umístil jak nejnovější tanky Tiger, tak supervýkonné dělo Dora. S jejich pomocí chtěl Hitler zničit vojska leningradského a volchovského frontů. Pro tuto operaci už vymyslel název – Nordlicht, „Severní záře“.

image 2

Mannerheim se šálkem v rukách

Adolf Hitler je dítě 20. století, člověk nezakořeněný v tradiční kultuře. Raději ničí základy a vytváří novou civilizaci. Stará navyklá kultura, morálka a náboženství pro něj padly. Leningrad, kolébka bolševické revoluce, bude prvním výsledkem modernizace barbarského světa ze strany Třetí říše.

V rámci německo-italské flotily na Ladožském jezeře byli vybraní bojovníci italské „marinomilitare“ a Wehrmachtu. Byli to ostřílení válečníci, kteří přežili četné krvavé bitvy s Brity. Věděli, jak bojovat na souši i na moři.

Sovětská rozvědka vytváří kanály pro komunikaci a výměnu informací s finskou stranou. Touto misí byl pověřen zástupce sovětského velvyslanectví ve Švédsku Boris Jarcev. Finové říkají

jasně: jejich armáda nepřekročí linii staré hranice podél řeky Sestra. To znamená odmítnutí finského vrchního velitele podpořit německé plány na konečné zničení Leningradu.

Plavidla italsko-německé flotily testují výjezdy, procvičují vzájemnou interakci. Posádky si vychutnávají finské solené sledě, karelské koláče, zvěřinu z Laponska. Po večerech ve společnosti půvabných finských dívek sledují námořníci zábavné filmy s nenáročnými zápletkami.

Maršál Mannerheim vydal mnoho rozkazů ústně a nenechal žádné kopie, které by se mohly dostat k Němcům, kteří byli v jeho generálním štábu poměrně aktivní. Chladně, ale klidně, zvětšuje distanci mezi ním a svým německým spojencem. Odmítá podřídit finskou armádu německému velení, ale nesouhlasí s převzetím německých jednotek pod jeho velení. Počátkem roku 1942 v reakci na pravidelné otázky generálů Wehrmachtu o osudu finské fronty Mannerheim odsekl: *“Už nechci více útočit.”*

Američané udržovali s Finy diplomatické styky a varovali finské vedení, že pokus o rozšíření frontové linie, útoky na Sovětský svaz povedou k přerušení vazeb Finska se Západem. Mannerheim se nechtěl stát úplným vazalem nacistického Německa, a proto se rozhodl sám za sebe: držet se od Němců dál. Hitler ale doufá, že zlomí vůli svého tvrdohlavého spojence. Nyní je pro něj Finsko nezbytné ke zničení Leningradu. Ale s velitelem, jakým je Mannerheim, finští vojáci nebudou moci německé armádě pomoci. Takže v této severní zemi musí hledat skutečně sobě věrného člověka. A taková osoba je – generál Paavo Talvela.

Tento muž začal sloužit v německé armádě, poté přešel do finské, bojoval s Rusy v občanské válce, v roce 1924 absolvoval Akademii s diplomem na téma „Válka s Rusy v Karélii“. V hlavě měl jediného spojence – Německo, jeho povoláním bylo bojovat s Rusy.

V roce 1942 se Talvela stal finským zástupcem v Hitlerově sídle. Nekonečné krásné ceremonie, vojenské přehlídky, disciplína, chování, luxus a bohatství Říše. Jedna země, jeden národ, jeden vůdce. Říšský duch je skvělý. To skromnému Finsku chybí. Talvela cítí náladu Hitlera a snaží se ospravedlnit své naděje. V hlavě se mu vytváří plán brilantní operace, která se stala nedílnou součástí německého plánu na zničení Leningradu. Účelem operace bylo dobýt ostrov Sucho, který se nachází

uprostřed Cesty života.

Německé velení se snaží před Mannerheimem utajit přípravy na operaci, ale před maršálem nelze utajit jediné tajemství. Je si vědom všech jejich příprav. Baron s netrpělivostí očekává vystoupení německo-italské flotily a chystá pro spojence překvapení. Zakázat generálu Talvelovi provést operaci není v jeho moci. To je Hitlerův poskok, a vždyť je Finsko zcela závislé na Německu v dodávkách zbraní a potravin.

A tak Mannerheim uplatňuje taktiku, kterou se naučil během 30 let služby v Rusku: koneckonců každý podnik může být zničen průtahy, byrokracií a sabotáží. Najednou Finové onemocní nepochopitelnou vážnou nemocí – přestává fungovat zařízení, které dříve fungovalo jako hodinky, finská pečlivost se kamsi vytratila. Z nějakého důvodu jsou pracovníci přístavu překvapivě pomalí. Němečtí námořníci jsou překvapeni: nic se nedělá včas.

Paavo Talvela chápe, že pouze Hitler může vyléčit Finy z ruské nemoci. Přesvědčí Führera, aby osobně odletěl do Finska a přesvědčil Mannerheima. 4. června 1942 slaví Mannerheim své 75. narozeniny. Příležitost. S pomocí Führera bude Talvela schopen

přesvědčit tvrdohlavého maršála a začít realizovat jeho plán na vytvoření Velkého Finska. Ale nepochodí – pro Mannerheima není Hitlerův projev argumentem, ale spíše dráždidlem.

Karl Mannerheim je osamělý, chladný člověk s jednou provždy zavedenými zvyky. Nemá rád nové přátele, knihy, aktivity, kontroluje tvar vlastního kníru, miluje lov velkých dravců, jízdu na koni. Ze všech světových politiků respektuje pouze švédského krále. Adolf Hitler je mužem davu. Má rád mítinky, sporty, pochodňové průvody. Miluje Nietzscheho, Wagnera. To ho inspiruje k novým výbojům. Z politiků si váží pouze sebe a možná snad i Stalina.

Když Hitler dorazil do Mannerheimova velitelství, spustil na maršála proud nesouvislých slov. Zasypal Mannerheima dárky: elegantní Mercedes-770, 3 vojenská terénní vozidla, Řád německého orla s velkým zlatým křížem. Nejdůležitějším darem byl ale jeho vlastní portrét jako říšského kancléře, který namaloval umělec Truppe.

To vše by mohlo udělat dojem na každého, jen ne na Mannerheima. Neváží si Führerových darů, zvláště takového šmejda a to tak špatného vkusu. Mannerheim prodá do Švédska drahý Mercedes, armádě rozdá terénní vozy a kříž i portrét zašantročí pryč, z dohledu. Setkání s Hitlerem je pro něj diplomatický rituál, nic víc.

V roce 1941 byla situace ve Finsku horší než kdy jindy. Byla sevřena mezi Sovětským svazem a nacistickým Německem. V dálce byla vlivná Velká Británie a Francie. Mannerheim a prezident Risto Ryti věřili, že Finsko by mělo tento okamžik přežít. Hlavní je pro Finsko zůstat malé, ale nezávislé. Ale generál Talvela věřil, že by se s pomocí Německa

mělo stát velkou zemí na severovýchodě, porazit Rusko a protáhnout se od Baltského moře k pohoří Ural, od Severního ledového oceánu k Volchovu.

Talvela od této návštěvy očekával mnohé, ale starý maršál všechno zahrál po svém. S vědomím, že návštěva byla sledována v Moskvě, Londýně a Washingtonu, se Mannerheim rozhodl ukázat, že nebude tančit na melodii „Mnichovského krysaře“. Ve finské armádě panuje „suchý“ zákon. Jen Mannerheim, podle zvyku zavedeného od carských dob, nesedl ke stolu bez sklenky vodky. Na počest svého výročí se však maršál rozhodl potěšit své vojáky. Velké gesto! Nákladní auta s cenným nákladem se řítí do první linie. Dvě láhve vodky na zemljanku. V den maršálových narozenin je finská armáda demonstrativně nezpůsobilá k boji. Znamení pro nepřátele protihitlerovské koalice: Finové ukončili svou válku.

Generál Talvela chápe, kam Mannerheim míří. Pokud nebude operace, kterou vymyslel, provedena okamžitě, pak se jeho plány nenaplní. Ostrov Sucho musí být zachvácen před koncem období plavby, později ladožský led uvězní Siebelovy trajekty a vysokorychlostní čluny. Je nutné vylodit jednotky na Sucho a pevně se uchytit. Tehdy budou Němci plně kontrolovat přepravu na Ladoze, a to jak po ledu, tak na vodě. Leningrad zůstane bez zásob a země.

V Hitlerově velitelství je operace „Brazílie“ naplánována na 21. 10. 1942. Informace jsou opět skryty před baronem Mannerheimem. Ale maršál opět ví všechno a podaří se mu varovat ruské velení před vyplutím německo-italské flotily z přístavů severozápadního pobřeží Ladogy. Ve dnech 21. až 22. října na sovětském velitelství vrchního velení čekali Stalin a Vasilevskij na zprávy z Ladogy. Byli připraveni dát rozkaz jednat strategickému letectvu, které bylo v bojové pohotovosti.

Přesně podle plánu vyplula první bojová skupina v 17.30, druhá v 17.45. Obě z různých míst. Na trajektech – úderné skupiny, elitní výsadková četa, tým sapérů, speciální pěchotní jednotka. Celkový

počet je více než 100 osob.

Talvela stanoví úkol pro flotilu: vylodit jednotky na ostrově, nainstalovat dělostřelectvo a zařídit Sucho jako základnu pro následné údery. O vítězství není pochyb. Ostatně lodě sovětské ladožské flotily jsou brak, které ani nestojí za řeč. V 7 hodin ráno se nepřátelská eskadra blížila k Suchu. Kvůli husté mlze si jí nevšimli. Ale 2 malé sovětské lodě ladožské flotily jsou ve vodách ostrova v pohotovosti. To je námořní lovec „107“ poručíka Kovalevského a minolovka „100“ poručíka Karpina.

Na letištích volchovské a leningradské fronty se připravují letadla, posádky absolvují podrobné instruktáže. Bojová letadla jsou tankována a zásobena plnou dávkou munice. V 07:10 je u majáku ostrova spatřena nepřátelská flotila, která je ale mylně považována za vlastní konvoj. V 7:15 zahájili Němci na ostrov, a na něm umístěná opevnění, těžkou dělostřeleckou a kulometnou palbu. Hned první salvy se ukázaly jako přesné, posádka Sucho zůstává bez rádiového spojení. Sovětská pobřežní baterie 100mm děl však zahájila palbu na blížící se nepřátelské lodě. Poručík Karpin posílá radiogram ze své lodi radistům v Nové Ladoze.

První letadla Luftwaffe se blíží k ostrovu Sucho. 9 „Junkerů“ bombarduje ostrov. Brzy na něm nezůstane žádné místo k životu. Maják se stává jediným úkrytem pro obránce. Němci se pod krytem letadel blíží k Suchu. Z výsadečného člunu přistávají na břehu 3 úderné pěší skupiny a 1 demoliční skupina. Podaří se jim zničit 2 ruská děla ze 3. Bitva byla krátká, jen jedna hodina, ale hrozná. Jen si představte plochu polovinou fotbalového hřiště. Všude kameny. A v těchto kamenech se shromáždilo 70 výsadkářů a 90 námořníků. Granáty, bajonety, pažby, přímá střelba. Na konci bitvy mohlo bojovat pouze 12 vojáků sovětské posádky, zbytek byl zabit nebo vážně zraněn.

Němci jsou blízko vítězství. Je nutné pouze zabrat nebo zničit třetí dělo a počkat na přistání zbytku výsadku. Ale Rudé námořnictvo a maršál Mannerheim sebrali toto vítězství, na které Talvela a Hitler čekali. Předpověď počasí prezentovaná Finy se nevyplnila. Bouře o síle 5 bodů – místo jasného počasí. Siebelsovy trajekty narazily na podvodní skály. Ukazuje se, že Finové nepodali potřebné informace o možnostech plavby v oblasti mezi podvodními útesy, kterou dobře znali. V 8.00 Němci ztratili spojení s čluny, ve kterých se nacházely střelecké skupiny a velitel se rozhodl dát signál raketou ke zrušení akcí těchto skupin. Ale nejen tento rozkaz přerušil útok německého vyloďení. Posádka ostrova Sucho, které velel nadporučík Gusev, provádí protiútok.

Všechny německé úderné skupiny si rakety všimly a vrátily se z ostrova na trajekty a vzaly s sebou pět zajatých Rusů. Eskadra má ještě těžkou cestu zpět. A bouře a palba od lovců a minolovky nedovolí provést opravu na místě. Trajekty, které jsou již poškozené, musí být opuštěny. Němci přenesou veškerou palbu na sovětské lodě, které manévrují. Letadla dvou frontů a Baltské flotily přispěchají na pomoc svým dvěma lodím a přeživším obráncům ostrova. Shazují na Němce bomby, zasahují je kulometry. K ostrovu se blíží dělové čluny a námořníci ladožské vojenské flotily. Během denního světla pronásledují a ničí nepřítel. V důsledku bitvy bylo sestřeleno 15 německých letadel a potopeno 17 lodí.

Mannerheim strávil tento den jako obvykle. Nemohl už nic změnit, vše teď záviselo na Rusech. Maršál čekal na rozuzlení a to přišlo. 23. října ve 4 hodiny ráno se silně zdevastovaná německá peruť vrátila na základnu, kam se italské čluny již vrátily ještě dříve. Od nich cestou do Sucho hlásili nedostatek paliva. Operace se nezdařila. Plán generála Talvela selhal. Stejný osud potkal operaci Nordlicht – Leningrad nebyl obsazen, Cesta života fungovala dál. Brzy Ladoga zamrzne a německé lodě se svými posádkami budou bez práce.

Na konci podzimu 1942 se německé „Siebels“ a italské lodě vydaly zpět do Baltu. Všichni věděli o porážce italsko-německé flotily. Jako správný voják si Mannerheim udělal čas, aby vyjádřil obdiv k odvaze německých vojáků, kteří bojovali v této bitvě, navštívil zraněné v nemocnici. Žádné další kroky na podporu svých spojenců ale nepodnikl. Mannerheim se nezúčastnil operace generála Talvela, neposlal své jednotky do Leningradu. S vědomím zranitelnosti sovětské flotily na Ladoze udělal vše pro to, aby operace německého velení selhala.

Pro generála Talvela je porážka v operaci Brazílie zmarem jeho života. Nepodařilo se mu vnutit Mannerheimovi aktivní protiruské stanovisko. V roce 1944 Finsko vystupuje z války. Každý byl odměněn podle svých činů. Stalin souhlasil s uzavřením mírové dohody pouze s Mannerheimem. Maršál Mannerheim byl obklopen ctí. Byl to on, kdo navázal takové vztahy s Moskvou, které umožnily Finsku zůstat nezávislým.

Ale generál Talvela chodil po Helsinské Esplanade s pistolí v kapse. Očekával, že bude každou minutu zatčen. A přestože se tak nestalo, nevzali ho ani do podnikání. Ani Angličané, ani Američané, natož ani Rusové nechtěli jednat s Hitlerovým poskokem. Zemřel v hlubokém zavržení.

Mannerheim chápal: podařilo se mu oklamat Hitlera, nyní je nutné zlepšit vztahy se Sovětským svazem. V tomto manévru mezi Hitlerem a Stalinem je finský maršál oba přehraje. Finsko neztratí svou tvář. Mannerheimovy plány na zachování nezávislé země v severní Evropě, kde vládne pořádek a právo, se stanou skutečností. V Suomi je místo pro každého, kdo poctivě sloužil vlasti. *„Jedině on dokázal přesvědčit finský lid, že Finsko kapituluje, a byl skutečně patriotem své země,“* řekl Stalin. Když mu Herda Kuusinenová sdělila svůj postoj k válečným zločincům ve spisku na stole, Stalin přeškrtnl první slovo – Mannerheim na seznamu červenou tužkou a nahoře napsal **„Nedotýkat se“**.

Stalinův neobvyklý postoj k Mannerheimovi se vysvětluje v neposlední řadě službou, kterou maršál prokázal Sovětskému svazu v kritické chvíli. V tom hrozném roce 1942 byl Leningrad zachráněn včasným varováním. A to stačilo k tomu, aby Mannerheimovi odpustili spojenectví s Hitlerem. Finsko ubránilo své hodnoty a dál žilo svým vlastním životem. A Mannerheim, prozatím zdrženlivý, se rozhodl otevřeně vystoupit proti Třetí říši. Finská armáda obrátila své bajonety proti svému nucenému spojenci. A Mannerheim z tohoto boje vyšel vítězně.

Poznámka: A možná právě jen proto se mohl objevit nový člověk – dnešní prezident Ruské federace Vladimír Vladimirovič Putin ...

Zdroj: <https://pandoraopen.ru/2016-06-28/stalin-krasnym-karandashom-vycherknul-pervogo-v-spiske-mannergejma-i-napisal-sverxu-ne-trogat/>

Překlad Peter 008

sdíletj na